

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru
Zadar, Dr. Franje Tuđmana 35

Poslovni broj: P-138/2023-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, po sucu Tomislavu Jurlini, u građanskopravnoj stvari tužiteljice MIRJANE BARIČEVIĆ, OIB: 23114071269, Povljana, Put Vrulje 8, koju zastupa punomoćnica Ana Padrenostro, odvjetnica u Zadru, Braće Bilšić 1, protiv tuženika ad.1. MARIJA BARIČEVIĆA, OIB: 59629056053, Kolan, Mandre, Velebitska 57A, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u OD Kotlar, Vidov & partneri d.o.o., Zadar, Zrinsko-Frankopanska 38 i tuženika ad.2. Stečajna masa iza LAVANDA KAMP d.o.o. u stečaju, OIB: 80299337157, Zagreb, Ulica Jurja Dalmatinca 7, kojeg zastupa stečajni upravitelj Marko Marić iz Zagreba, radi utvrđenja, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave 5. studenog 2024. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Ane Padrenostro, te odsutnosti uredno pozvanih tuženika te nakon ročišta radi objave i uručenja presude, 13. studenog 2024.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" I. Utvrđuje se djelomično ništetnim Ugovor o darovanju nekretnina od dana 17. siječnja 2006. godine, ovjeren kod javnog bilježnika Elizabete Škunca, Pag, pod brojem ovjere OV-144/2006 zaključen između tužiteljice MIRJANE BARIČEVIĆ, OIB: 23114071269, Put Vrulje 8, Povljana i tuženika MARIO BARIČEVIĆ, OIB: 59629056053, Kolan, Mandre, Velebitska 57A, a u odnosu na suvlasnički dio nekretnine koji je tužiteljica darovala tuženiku i to suvlasnički dio od 3/16 dijela nekretnine oznake k.č.br. 2224, PAŠNJAK GAŠPAROV LAZ, ukupne površine 60044, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Povljana, a koja nekretnina sada nosi oznaku:

- zk.č.br. 2224/1, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 399 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Povljana
- zk.č.br. 2224/2, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 54.544 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Povljana
- zk.č.br. 2224/3, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 1550 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Povljana
- zk.č.br. 2224/4, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 605 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Povljana

- zk.č.br. 2224/5, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 2071 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/6 u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 1051 m2 i, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/7 u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 140 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana.

te isti Ugovor o darovanju nekretnina u opisanom dijelu ne proizvodi pravne učinke.

II. Nalaže se zemljišnoknjižnom odjelu Pag, Općinskog suda u Zadru da u odnosu na nekretnine oznake:

- zk.č.br. 2224/1, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 399 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/2, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 54.544 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/3, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 1550 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/4, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 605 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/5, u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 2071 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/6 u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 1051 m2 i, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana
- zk.č.br. 2224/7 u naravi GAŠPAROVI LAZI PAŠNJAK površine 140 m2, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana.

uspostavi zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe Ugovora o darovanju nekretnina iz točke I. izreke ove presude na način da se izvrši brisanje upisa uknjižbe prava suvlasništva od 3/16 dijela na nekretninama iz točke I. izreke s imena 2. tužene Stečajne mase iza LAVANDA KAMP d.o.o. u stečaju, OIB: 80299337157, Zagreb (Grad Zagreb), Ulica Jurja Dalmatinca 7, uz istovremeni upis uknjižbe prava suvlasništva od 3/16 dijela na navedenim nekretninama u suvlasništvo tužiteljice kao ranije suvlasnice.

III. Nalaže se tuženicama naknaditi tužiteljici troškove predmetnog parničnog postupka

zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku počevši od dana donošenja ove presude pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem

prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u roku od 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka navodi kako je dana 17. siječnja 2006. godine tužiteljica s prvotuženikom zaključila Ugovor o darovanju nekretnina (dalje: Ugovor) pobliže označen u izreci ove presude, a kojim Ugovorom je ista prvotuženiku darovala suvlasnički dio od 3/16 dijela nekretnine oznake k.č.br. 2224, pašnjak

Gašparov Laz, ukupne površine 60044, upisano u zk. ul. 2369 k.o. Poveljana, a koji u naravi da predstavlja krševiti pašnjak. 14. rujna 2006. pod poslovnim brojem Z-2290/06 na temelju naprijed navedenog Ugovora i preslike sudske nagodbe broj P-135/96 od 15. listopada 2004., da je proveden upis uknjižbe prava suvlasništva u korist prvotuženika na 3/16 suvlasničkog dijela nekretnine Marka Rumore, a koji da je u trenutku zaprimanja predmetnog prijedloga u zemljišne knjige bio uknjižen kao vlasnik istog, ovdje spornog, suvlasničkog dijela nekretnine. Prilikom darovanja, tužiteljica i prvotuženik da su se dogovorili kako za njezina života prvotuženik neće ni na koji način raspolagati predmetnim darovanim dijelom nekretnine, sve obzirom se radilo o obiteljskom nasljeđu uz koji da je tužiteljica vezivala posebne emocije i životne trenutke. Međutim, prvotuženik da je daljnjim raspolaganjem darovanim dijelom nekretnine, a bez znanja tužiteljice, iznevjerio njeno povjerene prekršivši obećanje koje je tužiteljici dao prije sklapanja ugovora o darovanju, a što da je kod tužiteljice izazvalo spektar negativnih emocija koje su uključivale razočaranje i osjećaj prevarenosti, a kada je za isti razvoj događanja slučajno saznala. Zbog navedenog, tužiteljica da je odlučila potražiti pravnu pomoć kako bi se raspitala o mogućnostima opozivanja darovanja koje je učinila, saznajući kako je predmetni Ugovor djelomično ništetan i ne proizvodi pravne učinke u odnosu na darovani suvlasnički dio, a iz razloga jer tužiteljica nikada prvotuženiku nije u suposjed predala darovani suvlasnički dio nekretnine. Naime, sama tužiteljica da nikada nije ušla u suposjed nekretnine iz Ugovora po naprijed navedenoj sudskoj nagodbi iz 2004., sve s obzirom da je s prethodnim vlasnikom Markom Rumorom dogovorila kako će isti i dalje ostati u posjedu čitavog prostora nekretnine u ukupnoj površini od nešto više od 60.000 m² radi ispaše stoke sitnog zuba (ovce i koze). Naime, Marko Rumora da je i godinama prije i nakon sklapanja sudske nagodbe na čitavom opisanom prostoru nekretnina čuvao i pasao svoju stoku. Nastavno, tužiteljica navodi da kako nitko na drugog ne može prenijeti više prava nego što i sam ima, da tužiteljica nije ni prvotuženiku 2006. godine mogla predati u suposjed darovani suvlasnički dio nekretnine, kojeg ni ona sama nije bila u suposjedu. Međutim, ovdje tužiteljica da je kao pravni laik, koji da nije bio upoznat s odredbama Zakona o obveznim odnosima koji je tada bio u primjeni, već 2006. godine ovjerila navedeni Ugovor ne znajući da je isti djelomično ništetan u odnosu na suvlasnički dio nekretnine koja je predmet ovog spora, sve budući ista nikada nije predana u suposjed prvotuženiku te navedeni Ugovor da nije zaključen u obliku javnobilježničkog akta ili ovjerovljene privatne isprave, već da je na istome javni bilježnik samo ovjerio potpis tužiteljice. S obzirom na navedeno, a kako da je riječ o Ugovoru o darovanju bez prave predaje, da je isti djelomično ništetan, pa tužiteljica predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Drugotuženik u odgovoru na tužbu (stranice spisa 17 i 18) navodi kako se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja. Ističe da su svi navodi tužiteljice očigledno usmjereni na izbjegavanje prodaje predmetne nekretnine u stečajnom postupku koji se vodi nad ovdje drugotuženikom. U odnosu na navode tužiteljice vezane uz predmetni Ugovor, drugotuženik ističe kako je u točki IV. istog navedeno da kako daroprimalac stupa u posjed darovanih nekretnina danom njegova zaključenja, pa obzirom na navedeno nisu razvidni navodi tužiteljice kako prvotuženik nikada nije stupio u posjed nekretnine. Nadalje, navedeni Ugovor da je sklopljen u pisanom obliku i da je ovjeren potpis tužiteljice kao darovateljice, isti da je proveden u zemljišnim knjigama, pa da su, dakle, ispunjene sve zakonske pretpostavke za stjecanje vlasništva nad predmetnom nekretninom. Drugotuženik napominje kako je od sklapanja predmetnog Ugovora prošlo 17 godina, te da se vlasništvo nada nekretninom više puta mijenjalo. Predmetna nekretnina trenutno da je u vlasništvu

ovdje drugotuženika, a koje vlasništvo da je i uknjiženo u zemljišnim knjigama. Isto tako, da nije jasno ni vidljivo iz tužbe na koji način su se tužiteljica i prvotuženik dogovorili da za života tužiteljice prvotuženik neće ni na koji način raspolagati darovanim dijelom nekretnine, obzirom da o navedenom nije priložen ovjereni sporazum, a niti je isto zabilježeno u zemljišnim knjigama. Drugotuženik ističe da, sukladno načelu povjerenja u zemljišnim knjigama, drugotuženik je stekao predmetnu nekretninu bez navedenih tereta, te da je navodni dogovor tužiteljice i prvotuženika bespredmetan i paušalan. Nadalje, nad drugotuženikom da je u tijeku stečajni postupak pred ovim sudom, koji se vodi pod poslovnim brojem St-398/2022, a predmetna nekretnina da predstavlja stečajnu masu iz koje da će se prodajom namiriti vjerovnici. Stečajni sud da je zaključkom od 13. listopada 2023. odredio prodaju predmetne nekretnine elektroničkom javnom dražbom te da se ista prodaje na FINA-i. Drugotuženik da je postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige stekao vlasništvo predmetne nekretnine te je otvaranjem stečajnog postupka, a sukladno Stečajnom zakonu, određena i prodaja iste. Ističe da pravno i faktički nije moguća uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe navedenog Ugovora. Predlaže u cijelosti odbaciti tužbu i tužbeni zahtjev, podredno odbiti kao neosnovan.

3. Na pripremnom ročištu održanom 11. travnja 2024. (zapisnik na stranicama spisa 26 i 27), prvotuženik priznaje tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

4. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave u spisu i to: Ugovor o darovanju nekretnina od 16. siječnja 2006. (stranice spisa 7 i 8), rješenje Općinskog suda u Zadru, Stalne službe u Pagu, zemljišnoknjižnog odjela, broj Z-25272/2023 od 31. listopada 2023. (stranice spisa 13 i 14), prijepis posjedovnog lista (stranica spisa 28), povijest upisa i zbirka isprava broj Z-2974/2016 (stranice spisa 31 do 51) te dopis Državne geodetske uprave, odjela za katastar nekretnina Pag od 3. svibnja 2024. (stranice spisa 52 do 56).

Sud nije provodio daljnje dokaze smatrajući da iz provedenog dokaznog postupka može donijeti meritornu odluku s obzirom na činjenice koje je utvrdio u ovom postupku.

5. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

6. Prema odredbi čl. 219. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija dokaze i navode protivne strane.

7. Odredbom čl. 7. st. 2. ZPP-a stranke su dužne iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

8. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužiteljin zahtjev za utvrđenjem ništetnosti ugovora o darovanju od 17. siječnja 2006. kojim je ugovorom svom suprugu, ovdje prvotuženiku darovala suvlasnički udio (3/16 dijela) nekretnine oznake kčbr. 2224 k.o. Poveljana, čijom su kasnijom parcelacijom (cijepanjem) nastale nekretnine поближе označene u tužbi.

9. U ovoj fazi postupka između stranaka nije sporna činjenica darovanja iz 2006. godine. Ono što je sporno jest istaknutu razlog ništetnosti, odnosno tvrdnje da, nakon zaključenog ugovora o darovanju, nije bilo prave predaje.

U tom dijelu prvotuženik, za sud očekivano, priznaje tužbeni zahtjev.

Drugotuženik, u bitnome, ističe, da je čitav postupak, zapravo, usmjeren na onemogućavanje već određene prodaje označenih nekretnina u stečajnom postupku, pri čemu posebno ukazuje na odredbu ugovora o darovanju prema kojoj ovdje prvotuženik stupa u posjed darovanog zemljišta po potpisu ugovora.

S obzirom da je iz navoda odgovora na tužbu drugotuženika proizašla vjerojatnost da se radi o situaciji iz čl. 3. st. 3. ZPP-a, sud nije donio presudu zbog ogluhe, već je u dokaznom postupku, po službenoj dužnosti, primjenom odredbe čl. 221. st. 1. ZPP-a utvrđivao okolnosti vezane uz postojanje pretpostavki iz čl. 3. st. 3. ZPP-a.

U tom dijelu dokaznog postupka sud je pribavio podatke iz odjela Općinskog suda u Zadru, Stalne službe Pag (isprave na stranici 31 do 51 spisa) te Područnog ureda za katastar Zadar, odjel za katastar nekretnina Pag (stranice spisa 52 do 55), a o kojim ispravama će se očitovati kasnije u obrazloženju ove presude.

10. Iz priloženog ugovora o darovanju nekretnina proizlazi da je ovdje tužiteljica, ovdje prvotuženiku, darovala više nekretnina, između ostalog i onu kčbr. 2224 k.o. Poveljana, zvanu Gašparov Laz. Ugovor je ovjeren kod javnog bilježnika Elizabete Škunca iz Paga pod brojem OV-144/2006 17. siječnja 2006., a u točki IV. navedenog ugovora stoji da daroprimatelj stupa u posjed darovanih nekretnina danom zaključenja ugovora.

Iz priložene dokumentacije iz odjela Općinskog suda u Zadru, Stalne službe Pag, te posebno katastra nekretnina Pag, proizlazi da je nakon ovog ugovora o darovanju, ovdje prvotuženik raspolagao spornom nekretninom i to temeljem ugovora o ulaganju nekretnine u temeljni kapital ovdje drugotuženika, društva Lavanda kamp d.o.o., koji je ugovor ovjeren kod javnog bilježnika Velibora Panjkovića, OV-228/2016 7. siječnja 2016., pa je zemljišnoknjižni sud upisao, temeljem upravo tog ugovora, ovdje drugotuženika upisao vlasnikom te nekretnine. Prethodno je, prema katastarskim i iz podacima, osnovna nekretnina očito cijepana parcelacijom, jer je od osnovne kčbr. 2224 nastalo više nekretnina, odnosno one su dobile oznaku kčbr. 2224/1, 2224/2, 2224/3, 2224/4, 2224/5 2224/6, 2224/7. Ono što treba primijetiti jest da je ugovor o ulaganju nekretnine u temeljni kapital drugotuženika kao suvlasnika potpisao i Marko Rumora, suvlasnik za 13/16 dijela zemljišta, a to je, izvjesno, jedan od svjedoka kojeg je tužiteljica predložila u prilog svojih tvrdnji.

Istovremeno, promjene upisa u zemljišnim knjigama, prate i promjene u katastarskom operatu, pa je tako temeljem istog ugovora o ulaganju nekretnina u temeljni kapital društva, a nakon provedbe ovdje spornog ugovora o darovanju, upisan upravo drugotuženik.

Nadalje, pregledom ovosudnog spisa posl. br. St-398/2022, u stečajnom postupku nad ovdje drugotuženikom, a iz kojeg predmeta je sud preslikao i uložio u parnični spis, podnesak ovdje prvotuženika Marija Baričevića od 12. prosinca 2023., zapisnik sa skupštine vjerovnika od 21. kolovoza 2023., zapisnik s izvještajnog ročišta od 20. travnja 2023., te procjembeni elaborat sačinjen za potrebe prodaje nekretnine iz ovdje spornog ugovora o darovanju, a čija je prodaja određena u stečajnom postupku. Iz navedenih isprava zapravo proizlazi zaključak da je ovaj parnični postupak iniciran i pokrenut isključivo da bi se onemogućila prodaja nekretnine u stečajnom postupku.

Naime, tvrdnja tužiteljice da nikada nije izvršena prava predaja temeljem ugovora o darovanju je neživotna i nelogična već iz činjeničnih navoda tužbe. Naime, teško je i nemoguće povjerovati da tužiteljica koja je nekretninu darovala svom suprugu nakon 17 godina tvrdi da je povrijeđena njegovim raspolaganjem označenom nekretninom, a koje je raspolaganje uslijedilo 11 godina nakon zaključenja ugovora o darovanju, odnosno 6 godina prije pokretanja ovog postupka, a taj njezin osjećaj nezadovoljstva i razočarenja koincidira s određivanjem prodaje nekretnine iz darovnog ugovora u stečaju nad drugotuženikom. Nadalje, njezin činjenični navod iz tužbe proturječan je samom ugovoru o darovanju. Ovo stoga jer u

točki IV. ugovora izričito stoji da ovdje prvotuženik kao daroprimac u posjed darovane nekretnine stupa potpisom ugovora, tijekom razdoblja od darovanja do pokretanja ovog postupka višekratno raspolaže nekretninom, na način da primjerice vrši parcelaciju, unosi nekretninu kao svoj temeljni ulog u trgovačko društvo – ovdje drugotuženika, a putem kojeg društva onda, prema ispravama iz stečajnog spisa (posebno procjembenog elaborata) planira i obavlja konkretne radnje radi privođenja zemljišta svrsi – izgradnji u turističke svrhe. Kroz cijelo razdoblje nema podataka da bi živio odvojeno od ovdje tužiteljice ili da bi postojale razumne okolnosti koje bi isključivale mogućnost da tužiteljica za sve to zna. Kada se govori o pravoj predaji nekretnine u posjed u smislu odredbi o darovanju, treba ukazati na činjenicu da je drugotuženik, čiji je prvotuženik osnivač i član, za navedeno zemljište ishodio valjanu pravomoćnu građevinsku dozvolu.

Prema odredbama zakona o građenju, i u vrijeme ishoda građevinske dozvole, ali i prema odredbama sada važećeg Zakona jedna od pretpostavki za izdavanje građevinske dozvole jest vlasništvo, a posljedično tome i posjed određene nekretnine, odnosno zemljišta na kojemu će se graditi. Naime, svrha izdavanja građevinske dozvole jest ozakonjenje gradnje na nekom zemljištu, a notorno je logičan zaključak da je moguće graditi samo na zemljištu koje posjedujete.

Dodatno tome, valja ukazati i na očitovanja ovdje prvotuženika kao stečajnog vjerovnika u stečaju nad ovdje drugotuženikom. Naime, u priloženim zapisnicima sa skupštine vjerovnika, odnosno izvještajnog ročišta, sud ne nalazi niti jedan navod ovog tuženika, a kojeg ističe u ovom postupku. Čak štoviše, ovdje prvotuženik prigovara procjeni vrijednosti nekretnine iz darovnog ugovora, a koja je izvršena u stečajnom postupku. Izričito naglašava da je vještak propustio cijeniti činjenicu da je za građenje upravo na nekretnini iz stečajnog postupka ishoda pravomoćna građevinska dozvola, pa da ta činjenica povećava vrijednost nekretnine u odnosu na onu koju je iznio vještak u tom postupku. Niti u jednom svom navodu u stečajnom postupku prvotuženik zapravo ne spominje da prodaja ne bi bila dopuštena jer je navodno ništetno njegovo vlasništvo nad tom nekretninom, odnosno stjecanje suvlasničkog dijela kojeg je prenio na stečajnog dužnika.

I ono što je za sud ne manje bitno i što je sudu neposredno poznato jest da ovdje prvotuženik u stečajnom postupku zastupaju isti punomoćnici, odvjetnici, koji na potpuno različit način postupaju u ovom parničnom i stečajnom postupku, te u obama postupcima ističu različite činjenice. Dodatno tome, u parničnom postupku tužiteljicu zastupa odvjetnica koja je prethodno samostalnoj odvjetničkoj praksi radila u odvjetničkom uredu koji zastupa prvotuženika. Prvotuženik, doduše dopušteno, ali vrlo nespretno, u prvotnom odgovoru na tužbu se istoj protivi „opreza radi“, dok se ne upozna s činjenicama, pri čemu se ponavlja da je prvotuženik izravni sudionik u svim događajima navedenim u tužbi i koji predstavljaju razlog navedene ništetnosti. Štoviše, ovdje prvotuženik je sudionik i svih radnji vezano uz postupanja ovdje drugotuženika, kao i svih radnji u stečajnom postupku. Opravdano se postavlja pitanje, s kojim se to činjenicama uvodno trebao upoznati prvotuženik i koje su ga to nove činjenice s kojima se mogao upoznati motivirale da potom, na pripremnom ročištu, prizna tužbeni zahtjev. Sud je uvjeren da su te činjenice, odnosno motiv za takvo postupanje, vidljivi već površnom analizom svih događanja, te da je ovo postupanje suprotno moralu jer namjerno krši sve društveno priznate norme s ciljem onemogućavanja prava drugih, pri čemu su takvi postupci namjerni i imaju točno određenu svrhu.

Pritom, parnični sud u ovom postupku nije ulazio, niti je na to ovlašten, u osnovanost odluka u stečajnom postupku, jer je njihova pravilnost i zakonitost predmet kontrole u drugom spisu ovog suda i u drugoj vrsti postupka.

11. Dakle, iz svega naprijed navedenog, sud smatra da su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke iz čl. 3. st. 3. ZPP-a te da je sama tužba i postupanje tužiteljice i prvotuženika protivno moralu, da je usmjereno isključivo i jedino prema onemogućavanju prodaje nekretnine u stečajnom postupku, a koja je prodaja već određena i započeta. Za sud sama tužba i očitovanje prvotuženika predstavljaju samo konstrukciju usmjerenu na postizanje spomenutog cilja.

Zbog navedenog, smatrajući da sudovi u praksi svojim postupanjem i odlukama ne smiju dopustiti ovakve modele ponašanja, odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja, sve kao u točki 1. izreke presude.

12. Sud nije odlučivao o troškovima postupka budući da tuženici, koji su u cijelosti uspjeli u sporu, nisu zatražili njegovu naknadu.

U Zadru, 13. studenog 2024.

Sudac
Tomislav Jurlina

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka.

Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 (tri) istovjetna primjerka.

DNA:

- Tužitelju po punomoćnici uz poziv za plaćanje sudske pristojbe
- Prvotuženiku po punomoćnicima
- Drugotuženiku po stečajnom upravitelju
- u spis

Broj zapisa: **9-3086f-115c2**

Kontrolni broj: **06abf-2bdb2-57444**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV JURLINA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.